

Mađarski paviljon

Bivši zatočnici logora na Sajmištu kažu za Mađarski paviljon da je bio „Paviljon smrti“, u kojem su vršene egzekucije. Zatočnici su tamo vešani ili ubijeni tupim alatima, kao što su gvozdene šipke i čekići. Zgrada koja je podignuta na njegovom temelju služila je prvo kao menza za radnike mostogradilišta i posle kao nužni smeštaj.

Dušan, živi na Starom Sajmištu:

„A ovo je bila menza Mostogradnje, kada se pravio Brankov most. Ja sam dolazio tu, radnici su tu bili, menza bila. I kad su završili Brankov most 1957, onda su te dve sale isprašivali i nas uselili. To nam je zajedničko, tu smo svi bili dok se nismo snašli, kako ko... Iskoristio sam ovo ispod stepeništa, a komšija odmah do mene dozidao, razumeš, ovaj komšija. A ovo ovde između, to je bio hodnik. I svako je imao po dva metra, tri metra... da napravi za svoju decu, da ne idu u zajednički WC... Sad je pitanje gde stanujem, evo ovde stanujem. Uđite slobodno, to je kuhinja. Da vam kažem šta imam od stana, ovo mi je kuhinja, a ovo mi je soba. Evo, tu sam, recimo, tu sam rođen. Ne mogu da kažem... tu sam rođen, u te dve prostorije, ali kada su došla deca, kada sam se ja oženio, kada mi je umro otac, majka... ja sam morao nešto da....“

Mihailo Barberijan, bivši zatočenik Prihvatnog logora Zemuna (iz dokumentarnog filma B92: Sajmište – istorija jednog logora“, intervju iz 2007-08. godine):

„U Mađarski paviljon su trpali krivce, a trpali bi i one i koji bi se razboleli, a koji nisu bili za ambulantu. Kad ga strpa tamo, il' umre, il' ga obese, il' ubije, prebije... il' tako. A ko uđe u Mađarski paviljon, taj nije smeo da izađe iz mađarskog paviljona, da ne bi pričao šta se tamo dešava.“

Dušan:

„Ali svake godine viđam te ljude, stare, koji dolaze, sećaju se toga. Dođu s brojem, dolaze robijaši da posete taj spomenik na plaži, tu je plaža bila, koji nema nikakve veze sa Starim Sajmištem. Najbolje, recimo, nas da odsele negde, za mene lično, a ja verujem i za sve. Da naprave ovde neke objekte pa da nas vrate u te iste objekte gde smo živeli. Ili da se napravi recimo taj park, spomen park tim logorašima, a nas da ise, nije bitno... na neku prihvatljivu lokaciju, u normalne stanove.“